

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

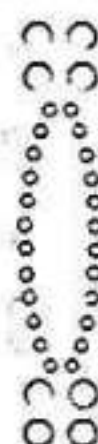
SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 26 de Novembre de 1927.

NÚM. 3

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGÓN.

Anuncis, comunicats i rec'ams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Episodis locals de Palamós durant la Guerra de la Independencia.

*Trista necessitat, la de la terra
trovar la pau per medi de la guerra*

Els pobles al igual que'els individus están subjectes durant llur existència a diverses vicissituds.

Nascuda Palamós al escalf reialenc de Pere el Gran i alletada amb les franqueces de Cartes-pobles que li fóren concedides se desenrotllá dintre curt temps amb l'amplitut i ufanía que la tendre doncelleta ben peixada i curosament tractada.

Recolçada a la falda de la «Punta del Molí» de la Costa llevantina, bessotejada per les salobres brises de la blava mar llatina, sentía dins son jovençá pit frissances de expansió i allargá sos braços ensemps que sos afectes cap al mar, donant-li sos millors fills qui arriscats solcaran ses ones en busca de renom i de prestigi:

Verament: la mar amb sos pregons abims i misteris la atreia com les cigues a les nimfes, i l'ambient que l'envoltava semblava comunicar impuls a les ales de son esperit empenedor.

Aquesta vila que acabem de contemplar com tendre i somniadora doncelleta al arribar el segle XVII ja la veiem feta tota una matrona robusta, pundonorosa i exuberant de vida, mes ai! posada en la dura pena, en la imprescindible necessitat de suportar una guerra qui tallará les ales, posará trabes al esclat de

sa cultura, del seu progrés; i tot per conservar sa dignitat, integritat i honra.

L'erida i acomosa per aquest costat, es llança a la lluita com famolenca lleona sense comptar el nombre dels adversaris qui la combaten en proporcions abrumadores.

Després del flux i reflux de oposodes alternatives a la fi caigué vençuda sots l'empenta del més fort i d'un setge horrorós.

Infatuat, desvanescut i ensuperbit per aquesta victòria, Lluís XIV feu encunyar una moneda en la que es mostrava a Palamós baix la figura d'una matrona engrillonada pel braç, asseguda al peu d'unas penyes qu'el mar assota, i orlada amb la següent inscripció «Palamos vi capta» Palamos vençuda per la força».

Vençuda si però no confosa, abatuba sí, mes no moria, al caurer ses cadenes, sent que de nou la sang circola per ses venes, pren alé, recobra novelles forces i es llenca altra vegada amb fé i confiança al pervindre per a donar impuls i esclat al seu comerç.

Mes, oh dolor! estava escrit que abans d'arribar al cenit, al apogeu de la grandesa en que avui la contemplem, havia de sofrir altra volta les tristes conseqüències d'una nova guerra més pèrfida, més crudel i forta que la que acabava de passar.

Era aquesta la Guerra de la Independencia, epopeya gegantina en la qual Espanya vessá sí, la seva generosa sang però engastá un preciós brillant a la seva gloriosa corona.

Cal, no obstant, advertir que aixís com el brillant consta de varies facetes desiguals, contribuint cada una d'elles a la seva total gracia i bellesa, aixís en la Guerra de la Independencia els diferents pobles amb

llurs glorioses gestes contribuïren qui més qui menys a la gloria total que reportà la nació.

Ebossar els fets i episodis locals de Palamós durant aquella, és lo que em proposo al escriurer aquesta obreta que ofereixo als Jocs Florals de la mateixa com a materia que penso cabrà dintre son programa.

Aquests episodis han de servir per a retre homenatge a aquells valents avant-passats qui deixaren a llurs fills un preciós llegat de saludables ensenyances i exemples heroics per a imitar. La tradició és el llibre etern on les generacions van escrivint llurs grandeses i glories, com és també el temple o santuari de llurs creences i progrés enséms que de llurs penes i desgracies.

Aquests grandiosos records són per a el poble lo que el punyal de Matinea clavat al pit de Epaminondas; el qual no era possible arrancar-lo sense que amb ell se li arranqués també la vida; són com les paleses fites que ens deixaran nostres pares en el camí de la vida.

Destruir-les i borrar-les seria rompre la cadena d'or de nostres venerandes tradicions; seria convertir en immens sorral sense peñjades nostra ruta.

No olvidem que els pobles són grans quan saben honorar dignament la memoria de llurs herois.

Seguirà

FELIX PARADEDA. PVRE.

(*) Aquest treball fou escrit per a ésser llegit en els Jocs Florals que es celebren en aquesta vila l'any 19 i ens ha estat cedit cedit pel seu autor per a la seva publicació en aquestes planes.

UN DESPERTADOR ORIGINAL

No sé si és producte de la casualitat o si és fruit de l'enginy de l'home; sigui com vulgui, l'ignorat ciutadà que posseeix aquest despertador bé mereix que li dediquem unes quantes ratlles.

La seva originalitat bé li escau almenys en nostre concepte.

La primera condició bona d'aquest despertador és que no s'espatlla mai; ni per fret, ni per pols, ni per defectes de la maquinària.

La segona, és que no costa cap diner de compra ni de compostures; com tampoc se li ha de donar corda mai; aquesta però, ve quelcom esfumada amb el defecte de que sempre crida a la mateixa hora; és invariable.

No és d'estranyar que no faci la descripció d'aque prodigi per peces menudes, car com no l'he vist encara, ni sé del cert qui el posseeix, tinc por de pecar per olvit en algun dels seus components; mes sé del cert que existeix perquè el sento cada dia quan crida a l'honorable ciutadà que n'és l'amo.

El cas és el següent: en una casa veïna al meu pis tenen uns quants gossos, tres o quatre, amb unes magnífiques veus de contralt, tiple i tenor, i en el precís instant que al campanar donen la segona campanada de l'oració matinal, comencen un concert infernal de lladruces, grinyols i crits, amb una variació de tons i matissos en llurs veus que l'home més dormilega no és capaç de resistir. Aixó sí, el concert no dura gaire; en començar el darrer toc, com si se'ls acabés la corda, paren en sec de grinyolar i ja no se'ls sent en tot el sant dia.

Ja veuen, dons, si és facil posseir un despertador bo; aquest no falla mai; puix cada dia invariablement es dispara a la mateixa hora, i tan barato, que llevat de comprar-los espartenyas, si volen que es donguin aquest luxe, la vida quasi no costa res; car entre llevar les caçoles i algun rosegó sec, junt amb ço que recullen pel veïnat, te d'ésser molt tonto el gos que no se la guanyi.

En el ben entés que aixó no és cap reclam ni una recriminació; és la veritat pura; i si algú dubtés de les meves afirmacions, com ne espero, pot preguntar-ho als veïns de la plaça de la M. . . . i segurament que en podran donar raó.

Ara ja no existeix ni l'amo ni els gossos; però segurament que més de quatre veïns en serven el record.

LL.

Aquest número de «Costa Brava»
ha estat revisat per la censura
gubernativa.

Relotges Aiemanys desde 6 Pessetes - Major, 44.
CARLES GREWE PALAMÓS

Xafarderies futboleres

LA CANÇÓ D'EN MAYOR

Música del «Miquelet»

La figureta d'aquell be de Deu d'aleta
que posat a la porteta
para xuts a tall d'atleta
i la figura, tant alegre fa concebre
qu'és figura d'un pessebre
amb posat que fa tenebre.
Vingues llençades o bé paradcs
molt ben caçades
d'as afamat

I quan les nenes et miraven
et deien totes amb to enciçat:
Ai, Mayoret, Mayore,
tan petit ets que sembles un moniato
comparan-te amb un retrato
i miran-te amb devoció
Ai, Mayoret, Mayoret,
hauries de mirar de créixer un rato
i no't passaria cap tanto
series t'admiració.

A l'amable llegidor de les nostres xafarderies, li anem a explicar lo que fan els minyons del nostre equip quan van a jugar a fora

Com es de suposar quan l'«auto» fa parada al lloc ahont té de jugar, tota la quitxalla, espera veurer baixar a n'els nostres jugadors, i aquestos per tal d'ésser coneguts fan el següent:

«Ja hem baixat tots, Miró» «¿No falta en Mayor?»
«On tenim d'anas, Dimes?» «Que só jo, pregunta-ho a en Forné» «Dónem un cigarr, Esparaguera» «L'Aliu me l'ha donat» «Mira no'n tinc cap més, Ventura»
I aixís la mainada tot mirant el prospecte diu:
Oh! mira Nasí aquell tan manís és el porter. Guaita «Jep» aquella «perxa» és el mig-dret, etc., etc.

Les nenes diuen: Caram Montserrat, quin extrem dret més simpàtic! (Alça Aliu, ja pots refilar-te el bigot) Però quan surten i per «xamba» guanyen, es canvien el nom perquè no'ls pedreguin.

«EL CASO DIAZ»

Hem notat que fa alguns diumenges un senyor amb antiparres, que per resenyar desde dalt d'una basseta els partits que juga el «Palamós S. C.» necessita dos rollos de paper de redacció.

Nosaltres primerament ens pensarem que feta l'història de l'herba que hi ha al camp (quatre corratjoles) i tot seguit anarem córrens a comprar el «mensual» i fullejarem les pàgines més importants i si no hi veïrem res fins que per fi entre mig de l'anunci «Gran stock de botifarres» hi llegirem lo següent:

« . . . el Palamós con alpargatas vence al F. C. La Escala con zuecos por 2 a 1 . . . »
Creguin que el Sr Diaz esmereix la medalla d'antiquari.

NYEC

A fi de donar temps a que els nostres lectors de fora que desitgin col·leccionar la "MONOGRAFÍA HISTÓRICA DE LA VILLA DE PALAMÓS" de Mossèn Felix Paradedda, puguin suscriure's amb temps suficient per orientar la nostre tirada no començarem a publicar el primer fulletó, en forma enquadernable, fins el número corresponent al dia 0 de Desembre pròxim.

Noticiari

Durant els primers dies de la passada setmana el fred es feu sentir ben intensament arribant el termòmetre a marcar dos graus sota zero temperatura que ben pocs hiverns arribem a «disfrutar»

Avui i demà es projectarà al Teatre Carmen el film de producció nacional «Diego Corrientes»

Tras llarga i penosa malaltia traspassá el diumenge passat a l'edat de 69 anys el que en vida es digué Joan Bardera i Casanoves.

En l'acte del enterrament que s'efectuá el mateix dia quedá palesat l'afecte i simpaties que en vida es sabé conquistar per les seves bondats, doncs que fou una veritable manifestació de dol a la que es sumaren tots els estaments socials de la nostra vila.

A la seva apenada vídua i fills, els nostres amics Miquel, Josep i Raimond i demés familia enviem l'expressió del nostre condol més sincer.

D. E. P.

Corren lladregots. En la nit del dilluns hi hagueren trets i tot. La crisi reinant potser n'és la causa doncs que en temps de prosperitat mai són freqüents els robatoris en la nostra estimada vila, sinó raríssims.

Que són gent necessitada ho ensenya més que res la preferéncia que palesen per pollastres i conills.

El divendres de la passada setmana es va desencadenar un furios temporal de vent que va durar escassament 20 minuts posant en gran perill les embarcacions que es trobaven en el moll comercial.

El vapor «Pura Rausilla» va rompre les seves amarres havent de demanar socorsos.

També el pailebot «Joven Paquito» que venia de Barcelona fou sorprés en plena mar sofrint desperfectes en el velámen.

R. P.

Empresa del Camió SERRA

Arriba els dimarts, dijous i dissabte

Recomaneu els vostres encàrrecs a :

TANTARANTANA, 23
MAJOR, 6

Albert Bañeras

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Conferències de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Playa Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc de reunió dels aimants dels sports